

punkt at anvende i forbindelse med direkte forbud.

Listen er som allerede nævnt af ministeren en vejledning, der virker som en anbefaling til virksomhederne med hensyn til, hvilke stoffer de bør undgå. Men der er ikke foretaget en så grundig helhedsvurdering af mulighederne for alternativ brug af andre stoffer, at listen kan ophøjes til lov, og derfor vil vi afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordfører lagde megen vægt på at sige, at effektlisten ikke er noget godt instrument. Men vi har listen over uønskede kemikalier, og vi har en lang række anbefalinger fra Miljøstyrelsens side, som man kan finde på Miljøstyrelsens hjemmeside, så finder den socialdemokratiske ordfører det ikke relevant med udgangspunkt i disse lister, der ganske vist er mindre omfattende, og med udgangspunkt i alle de anbefalinger, man i øvrigt måtte få fra Miljøstyrelsen om hormonforstyrrende stoffer og stoffer, der er allergifremkaldende og kræftfremkaldende og har akut giftighed – noget der skulle være meget stærk enighed om – at give den optimale forbrugerinformation på produktet?

Jeg siger ikke, det skal være Enhedslistens metode, men hvad er regeringens ambition på området? Og hvad med blybekendtgørelsen, varede det ikke 5 år?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu skal jeg jo svare hr. Søren Kolstrup på vegne af Socialdemokratiet og ikke på vegne af regeringen, og jeg vil gerne svare på Socialdemokratiets vegne.

Vi er faktisk dybt optaget af at få styr på kemikalierne, og vi er helt enige i, at der er et problem, men vi synes bare, hr. Søren Kolstrup mangler en meget vigtig dimension, nemlig den internationale. Hvis der virkelig skal slås et slag på kemikaliescenen – og det mener vi der skal – så skal det altså ikke mindst slås i EU. Jeg ved godt, at Enhedslisten som regel har det lidt svært med det, for EU er jo noget, som Enhedslisten ikke bryder sig så meget om. Men vi mener faktisk, at der f.eks. i hvidbogen er nogle meget positive takter i retning af, at forsigtighedsprincippet kommer til at stå stærkere, og at industrien skal være meget mere aktiv med at fremskaffe viden.

Hvis vi virkelig skal gøre noget ved kemikalierne, skal vi tage fat på internationalt plan, og det er faktisk dér, vi mener, der skal sættes fokus på. Der er ting, som skal strammes op, forbruget skal inddrages noget mere, og et automatisk forbud mod stoffer skal udvides til at omfatte langt flere stoffer, f.eks. i EU-strategien. Derudover skal de stoffer, som hr. Søren Kolstrup nævner, og som vitterlig er utrolig giftige eller farlige, selvfølgelig fuldstændigt forbydes, som der også lægges op til i EU's hvidbog og den strategi, der er beskrevet her.

Vi er helt enige i intentionerne bag Enhedslistens forslag, og den generelle kemikaliepolitik og -problematik er vi nødt til at se på. Men vi skal bare vælge de rette instrumenter, og det er altså ikke at ophøje effektlisten til lovgivning, men derimod bl.a. at kaste vore bolde ind på den internationale scene gennem EU.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg har forstået det sådan, at partiet Socialdemokratiet både er et grønt parti og i hvert fald tilstræber at være et socialt parti, dvs. at alle borgere skal have de samme informationer.

Kan Socialdemokratiet finde det trygt, at de borgere, der kan beskytte sig mest, er de borgere, der har mod på at klikke sig ind på »Grøn information« og dér læse, at det og det og det octyl og den og den paraben er kræftfremkaldende, hvorimod de borgere, der ikke har kræfter til det, tilsyneladende ikke må få det at vide på produktet? Opfatter den socialdemokratiske ordfører det ikke som et problem?

I øvrigt ville det da være fint, hvis man internationalt kunne gøre langt mere, for det, der sker for øjeblikket, er jo, at kemikalietrykket stiger, og jeg lytter da meget gerne, hvis regeringen kommer hjem med internationale sejre i EU, og hvor det ellers kan være. Det manglede da bare. Men nu snakker vi tilfældigvis om det, som den socialdemokratiske ordfører nævnte en passant: i øvrigt skal forbrugerne også inddrages mere. Ja! Men hvordan?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Min bemærkning om, at forbrugerne skulle inddrages noget mere, gik faktisk også netop på hvidbogen og kemikalieproblematikken i international sammenhæng, og det glæder mig da, at Enhedslisten her i en bisætning anerkender, at den internationale indsats er vigtig. Jeg er godt